

Una reconstrucció que manté l'ambició

3a divisió FEF. L'Olot ha refet pràcticament tota la plantilla després de descendir de segona B, però no per això abaixa el nivell d'autoexigència i és un dels favorits a l'ascens

Albert Carbó en una xerrada prèvia a un entrenament de l'Olot d'aquest curs NURI MARGUI / UE OLOT.

L'Olot prepara damunt del terreny de joc, a còpia d'entrenaments, i als despatxos, perfilant els últims retocs, una temporada que ha de ser trepidant. El club de la Garrotxa afronta el curs en el qual celebrarà el seu centenari amb l'ambició intacta d'ascendir a segona divisió FEF tot i la reconstrucció, gairebé completa, que ha patit la seva plantilla. De fet, de la temporada passada només es mantenen a l'equip Albert Batalla, Albert Blázquez, Carles Mas i Eloi Amagat. Un dels canvis principals s'ha viscut a la banqueta amb l'arribada del jove Albert Carbó, procedent del Peralada. El tècnic imprimirà frescor i noves idees, tot i que mantindrà la fidelitat amb el tracte amb la pilota i el protagonisme en el joc.

L'àrea esportiva de l'Olot, comandada per Sergi Raset, ha treballat

dur per tancar incorporacions contrastades però, al mateix temps, jugadors amb joventut i ganes de créixer i fer un pas endavant amb el club. El davanter figuerenc Sergi Arranz serà l'encarregat d'aportar el gol –se n'ha fet un fart amb el Terrassa en els darrers anys–, amb l'ajuda de Kilian Villaverde, Xavi Ferrón i alguna peça més que ha de complementar l'empordanès en la punta de referència. Al mig del camp també falta algun element per arribar, però Eloi Amagat haurà de ser el líder d'una medul·lar que tindrà també el treball d'Ot Serrano i el bon tracte i sacrifici d'Èric Vilanova, que encetarà una nova etapa al club que el va veure créixer.

En la parcel·la defensiva, l'Olot ha segellat la continuïtat de Blázquez, que pot actuar com a lateral dret o central, i també de Carles Mas, un perfil a l'eix esquerre de gran nivell per a la categoria. També incorporen gana i sacrifici amb Bigas, en la seva segona etapa al club, Uri Ayala i els joves Gerard Batalla, Ferran López i Èric Callís. A la porteria, Albert Batalla agafarà els galons deixats per Pol Ballesté per assumir la titularitat sota pals amb una lluita per la posició amb Albert Torra, una nova incorporació.

Amb peus de plom Com a recent descendit, per la peculiaritat de celebrar el centenari i els esforços pressupostaris de la junta directiva encapçalada per Joan Agustí, l'Olot està cridat a ser un dels candidats a l'ascens. La lluita per ser primer i aconseguir el títol serà ferotge amb altres equips també potents com l'Hospitalet, el Sant Andreu, el Girona B, el Vilafranca i, fins i tot, el Manresa i el Peralada. La via de l'ascens directe pel campió del grup serà molt complicada, però més ho serà per la via del play-off, perquè del segon al cinquè classificat hauran de lluitar entre ells per ser-ne el campió autonòmic (interterritorial) i així arribar a un altre nivell per enfrontar-se a un altre campió de les eliminatòries d'un altre grup en seu neutral.

La batalla està servida per a un Olot que s'exigirà ésser en la lluita amb els millors, una arma de doble fil per a un equip totalment nou que haurà d'acoblar les seves peces en un temps rècord.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/2007288-una-reconstruccio-que-mante-l-ambicio.html>